

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Severočeská plynárenská, a. s.**, IČO: 28733118,
sídlem Teplárenská 2, 434 03 Most,
zastoupená Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem,
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení: **P. P.**, narozený X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019, č. j. KUUK/161225/2019/UPS-4,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, ze dne 22. 11. 2019, č. j. KUUK/161225/2019/UPS-4, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019, č. j. KUUK/161225/2019/UPS-4, jímž byla odvolání žalobce a odvolání osoby zúčastněné na řízení zamítnuta a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavební úřad (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 28. 5. 2019, č. j. MmM/059738/2019/OSÚ/IT, kterým bylo dle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), vydáno stavební povolení Společenství JEDNIČKA pro dům čp. XA, XB (dále jen „stavebník“) k provedení stavby Změna zdroje vytápění – plynofikace XA, na pozemku parc. č. XC v katastrálním území X (dále jen „stavba“).

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nesouhlasil se závěry žalovaného a správního orgánu I. stupně, že osazení dvou plynových kotlů napojených na rozvody vody, plynu a odtah spalin (dále jen „stavební úpravy“) mají být posuzovány jako stavební úpravy podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, tedy jako stavební úpravy nevyžadující stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Žalovaný ani správní orgán I. stupně se nezabývali otázkou, zda byly splněny všechny zákonné podmínky pro tuto právní kvalifikaci, což způsobuje nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí a zároveň i nezákonnost, neboť stavební úpravy nesprávně kvalifikovali. Realizací stavebních úprav došlo ke změně způsobu užívání domu a tyto stavební úpravy mohly negativně ovlivnit jeho požární bezpečnost. Žalovaný se nevypořádal ani s odvolací námitkou žalobce, že instalace nového zdroje vytápění (dva plynové kotle, napojené na rozvody vody, plynu a odtah spalin) je součástí procesu změny vytápění, přičemž tyto stavební úpravy tvoří součást projektové dokumentace.
3. Z projektové dokumentace pak lze jednoznačně dovodit, že provedené stavební úpravy mohou nepochybně minimálně negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby, z čehož vyplývá, že nemohly být naplněny kumulativně všechny podmínky stanovené § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona. Tento závěr vyplývá z toho, že se ke stavbě vyjadřoval závazným stanoviskem i Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje.
4. Z projektové dokumentace ke stavbě vyplývá, že stávající strojovna centrálního zásobování teplem bude zrušena a plynové kondenzační kotle, které mají být nově zdrojem tepla, mají být instalovány v nebytové jednotce ve vlastnictví Ing. L. L. Dle žalobce již došlo ke změně ve způsobu užívání stávající strojovny určené k umístění stavebního úprav, přičemž podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona nesmí dojít ke změně ve způsobu užívání ani v jakékoliv části stavby (např. jedné místnosti). Tuto skutečnost potvrzuje Požárně bezpečnostní řešení – Technické zpráva Požární ochrany (dále jen „technická zpráva“) v níž je uvedeno, že realizací stavby dojde ke změně způsobu užívání domu, dále, že instalace plynových kotlů je navržena až na základě projektu schváleného ve stavebním řízení, tj. na základě stavebního povolení. Realizované stavební úpravy proto vyžadovaly ohlášení stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona, případně dokonce stavební povolení.
5. Stavebník zvolil postup, ve kterém měly být všechny otázky související se stavbou řešeny a povoleny komplexně. Důsledkem postupu stavebníka však bylo, že mohl zahájit stavební

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úpravy až na základě pravomocného stavebního povolení. Z protokolu o kontrolní prohlídce však jednoznačně vyplývá, že stavebník začal s prováděním prací a tyto práce dokončil, ačkoliv byly součástí projektové dokumentace stavby.

6. Stavební povolení rovněž komplexně určuje podmínky, za kterých měly být stavební úpravy provedeny. Mezi jinými to byla povinnost osob provádějících práce realizovat je podle zásad bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, podle stavebním úřadem ověřené projektové dokumentace, dále povinnost písemného oznámení zahájení stavby, označení stavby štítkem o jejím povolení, vedení stavebního deníku atd.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost.
8. Dle jeho názoru je obsahem žaloby de facto pouze jediná žalobní námitka, že změna zdroje vytápění, resp. stavební úprava byla zahájena před vydáním stavebního povolení. Žalovaný však vyhodnotil již provedené práce jako práce montážní, které nevyžadují ohlášení ani stavební povolení, tzn. práce, u kterých není stavební úřad oprávněn naříditi ani jejich případné odstranění. V průběhu řízení stavební úřad provedl v místě kontrolní prohlídku, při které zjistil, že instalovaná technologie není v provozu, dle vyjádření stavebníka ani není provozuschopná.
9. Žalovaný nezpochybňuje, že změna zdroje vytápění je změnou dokončené stavby a v daném případě naplňuje znaky stavební úpravy podle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Případná změna zdroje vytápění může negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby, a proto musí být také projednána ve stavebním řízení. Správní orgán I. stupně byl povinen zjistit stav věci, tj. zda byla změna zdroje vytápění zahájena či provedena. Provedl kontrolní prohlídku a dospěl k závěru, že nikoli. Na základě spisového materiálu dospěl ke shodnému závěru i žalovaný. Správní orgány dospěly k tomu, že změna zdroje vytápění nebyla provedena ani zahájena před vydáním stavebního povolení. Oproti odvolání žalobce rozšířil svou argumentaci uvedením podmínek, které jsou naplněny instalováním technologie – změna způsobu užívání částí stavby a negativní ovlivnění požární bezpečnosti stavby. S touto argumentací se nemohl žalovaný vypořádat v napadeném rozhodnutí. K tomu žalovaný uvedl, že ke změně způsobu užívání části stavby a k ovlivnění požární bezpečnosti mohlo dojít až na základě napadeného rozhodnutí vydaného v řízení, jehož předmětem byla změna způsobu vytápění dokončené stavby, nikoliv instalováním technologie.

Replika žalobce

10. Žalobce v replice uvedl, že vyjádření žalovaného opět neobsahuje bližší rozvedení závěru, že se v daném případě jedná o montážní práce, které nepodléhají ohlášení či povolení stavebního úřadu. Žalovaný v podstatě potvrzuje tvrzení žalobce, že již provedené stavební úpravy mohou mít negativní vliv na požární bezpečnost stavby. Vyjádření žalovaného nijak nevyvrací tvrzení uvedená v žalobě.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Ve svém vyjádření osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se stavebník rozhodl umístit kotelnu do jednotky, která není společnou částí domu a že dne 12. 1. 2022 podala k

žalovanému návrh na přezkum kolaudačního souhlasu, kterému však nebylo vyhověno. Žalovaný nechce připustit, že stavba byla povolena v rozporu se zákonem.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
 13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
 14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Stavebník podal správnímu orgánu I. stupně žádost o stavební povolení ke stavbě dne 30. 5. 2017. Dne 10. 1. 2018 obdržel správní orgán I. stupně oznámení P. P. (osoby zúčastněné na řízení) o provádění stavebních úprav týkajících se změny vytápění bez vydaného stavebního povolení. Dne 11. 1. 2018 byla provedena první kontrolní prohlídka s fotodokumentací se závěrem, že doposud byly provedeny stavební úpravy nevyžadující stavební povolení ani ohlášení (vnitřní rozvody studené vody, plynu a ústředního topení, které dosud nejsou připojeny na stávající rozvody). Dne 15. 1. 2018 bylo vydáno stavební povolení k provedení stavby. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 7. 2018 bylo k odvolání P. P. uvedené stavební povolení zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Dne 31. 10. 2018 bylo vydáno další stavební povolení, které však bylo opět rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 3. 2019 zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žalovaný jako důvod pro vrácení věci správnímu orgánu I. stupně shledal mimo jiné námitku žalobce, že zařízení požadovaného záměru již bylo instalováno a je nezbytné, aby správní orgán I. stupně prošetřil stav věci, tzn. dostatečným způsobem prověřil a vyhodnotil, zda stavba již nebyla provedena nebo případně částečně provedena a žádost o stavební povolení se nestala zjevně bezpředmětnou. Dne 26. 3. 2019 se konala další kontrolní prohlídka s pořízením fotodokumentace, z níž vzešlo zjištění, že jsou: „osazeny dva plynové kotle napojené na rozvody vody, plynu a odtah spalín. Kotle nejsou napojeny na otopnou soustavu, zdroj tepla nezměněn. Vytápění stávající ústřední teplovodní, zdrojem tepla CZT.“
 15. Dne 28. 5. 2019 bylo vydáno další stavební povolení, v němž se s námitkami žalobce správní orgán I. stupně vypořádal konstatováním, že dosud: „byly provedeny stavební úpravy nevyžadující stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu (stavebními úpravami nebylo zasaženo do nosných konstrukcí, nebyl změněn vzhled stavby ani způsob užívání stavby, stavební úpravy nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí a jejich provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní památkou) - osazeny dva plynové kotle, napojené na rozvody vody, plynu a odtah spalín, kotle nejsou napojeny na otopnou soustavu, zdroj tepla nezměněn, vytápění stávající ústřední
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

teplovodní, zdrojem tepla CZT.“ Dále správní orgán I. stupně odkázal na § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (energetický zákon), a dospěl k závěru, že: *„změna způsobu vytápění provedena nebyla, je předmětem tohoto řízení, byly provedeny pouze stavební úpravy nevyžadující stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu.“*

16. V odvolání proti uvedenému stavebnímu povolení žalobce setrval na svém tvrzení, že z přiložené fotodokumentace vyplývá, že nový zdroj je v objektu již instalován, a to bez příslušného rozhodnutí stavebního úřadu, neboť řízení je vedeno za účelem povolení instalace nového zdroje vytápění. Na tuto odvolací námitku reagoval žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, že: *„předmětem tohoto řízení je změna zdroje vytápění. Při kontrolní prohlídce bylo zjištěno, že změna zdroje vytápění provedena nebyla, topný systém bytového domu je stále napojený na CZT (centrální zásobování teplem). K pracím v místě stavby již provedeným není třeba povolení či souhlasu stavebního úřadu. Odvolací orgán obecně uvádí, že stavební úřad je povinen v případě, kdy při kontrolní prohlídce zjistí provedené či prováděné práce, k jejichž realizaci je potřeba vydání příslušného rozhodnutí či opatření stavebního úřadu, zahájit řízení o odstranění stavby. Z uvedeného vyplývá, že nařídit odstranění lze pouze u takové stavby, k jejíž realizaci je třeba vydání rozhodnutí či souhlasu stavebního úřadu a která byla bez takového opatření zahájena či realizována.“*
17. Stěžejní právní otázkou je v daném případě to, zda stavba byla zahájena či provedena před vydáním stavebního povolení. Zatímco žalobce setrval na svém stanovisku, že provedené práce (stavební úpravy) byly prováděním stavby, správní orgány reagovaly tak, že se jedná pouze o stavební úpravy, k nimž není třeba ohlášení ani povolení stavebního úřadu.
18. Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.
19. Podle § 2 odst. 4 stavebního zákona pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.
20. Podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavební úpravy, pokud se jimi nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí a jejich provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní památkou.
21. Soud konstatuje, že stavební zákon zahájení stavby nedefinuje, ale tento pojem byl vymezen jak judikaturou správních soudů, tak praxí. Za zahájení stavby lze považovat den, v němž byly započaty práce spočívající ve vlastním provádění stavby, jejichž hmotný výsledek lze zapsat do stavebního deníku a zjistit z projektové dokumentace. Druh stavebních prací, jimiž je stavba zahájena, však nelze určit obecně; takové práce se liší podle povahy stavby. Závěr, který stavební úřad učiní, musí řádně zdůvodnit, tj. uvést, proč došel k takovému závěru a o jaké skutečnosti jej opírá (srov. Varvařovský, P. a kol.: Odstraňování staveb. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv, 2013. str. 16; Zpráva o šetření Veřejného ochránce práv ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 329/2014/VOP). Zahájením stavby se tak rozumí práce, které jsou prováděny a směřují jednoznačně k realizaci stavby Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podle vydaného stavebního povolení a schválené projektové dokumentace, ale stavba je zahájena i v případě, pokud jsou stavební práce v rozporu s projektovou dokumentací, ale směřují k provedení stavby (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2008, č. j. 3 As 17/2008-68; ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 As 229/2014-41; rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2004, č. j. 10 Ca 171/2003-96). Pod pojmem stavba lze tedy rozumět všechny práce, kterých je ke stavbě zapotřebí a které se fyzicky projevují nějakou změnou na staveništi a lze je zadokumentovat (např. záznamem ve stavebním deníku).

22. Vedle toho je třeba upozornit i na to, že stavební zákon rozlišuje mezi jednotlivými fázemi stavby a k tomu používá různé pojmy - provádění stavby, provedení stavby a užívání stavby [srov. § 129 odst. 1 písm. d), § 178 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. a) stavebního zákona]. Pokud tedy nebyla stavba provedena (dokončena) či užívána, neznamená to, že není prováděna (byla započata a její realizace probíhá).
23. Soud konstatuje, že ze stavebního povolení i z projektové dokumentace vyplývá, že stavba spočívá v realizaci stavebních úprav, kterými bude změněn zdroj tepla pro vytápění a přípravu teplé vody bytových domů č. p. XA, XB; stávající zdroj – centrální zásobování teplem má být nahrazen plynem. Za tím účelem má být instalována kaskáda dvou nástěnných plynových kondenzačních kotlů, které budou napojeny na stávající otopnou soustavu. Součástí stavby je i zřízení potrubních rozvodů, nátěry, bourací práce (průrazy ve stěnách) a montážní práce. Ve stavebním povolení je ve vztahu k realizaci stavby uvedena řada podmínek, např. sdělení zahájení prací stavebnímu úřadu, provedení stavby stavebním podnikatelem EKOREGULA, s.r.o., provádění stavby v souladu s ověřenou projektovou dokumentací, vedení stavebního deníku, ohlašování fází výstavby za účelem kontrolních prohlídek, dodržení veškerých požadavků výrobce kotlů i čerpadla při instalaci do vnitřního prostoru, atd.
24. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že i instalace plynových kotlů, rozvodů či odvodů spalin je součástí prací nutných k realizaci stavby. Za této shora popsané situace si soud položil otázku, zda je dostatečné odůvodnění závěru správních orgánů, že se dosud nejednalo o realizaci stavby, ale pouze o stavební úpravy podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, jak vyplývá ze stavebního povolení a rozhodnutí žalovaného.
25. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Soud po důkladném uvážení dospěl k závěru, že hodnocení stavebních úprav zachycené v žalobou napadeném rozhodnutí i ve stavebním povolení není dostatečné.
26. Správní orgán I. stupně se ve stavebním povolení omezil toliko na parafrázi § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a zjištění z kontrolní prohlídky. Žalovaný ve svém rozhodnutí na tuto argumentaci odkázal, aniž by reagoval na odvolací námitku žalobce a vysvětlil, proč se jedná o stavební úpravy podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a nikoliv o realizaci stavby, a to zvláště za situace, když i podmínky uvedené v § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona vyžadují individuální hodnocení v každém jednotlivém případě. Žalovaný tak bude v dalším řízení povinen se podrobněji zabývat tím, zda byly naplněny

hypotézy ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a své závěry podrobně odůvodnit. Žalovaný je však povinen zároveň respektovat shora uvedený výklad pojmu zahájení stavby i s ohledem na to, že práce dle projektové dokumentace již byly zahájeny.

27. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud výrokem I. rozsudku napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.
28. Výrok II. rozsudku o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Tato částka sestává z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek, dále z částky 9 300 Kč za 3 úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce po 3 100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a to převzetí a příprava zastoupení - dle § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - dle § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - dle § 11 odst. 1 písm. d) AT, dále z částky 900 Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 4 AT, a z částky 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Náhradu nákladů spočívající v odměně právního zástupce žalobce za poradu s klientem přesahující jednu hodinu soud nepřiznal, neboť právní zástupce k výzvě soudu tento nárok nedoložil.
29. Výrokem III. rozsudku pak soud rozhodl o tom, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly, a tato ostatně ani náhradu nákladů řízení nepožadovala (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. listopadu 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu